

Sygn. akt **II C 62/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R. Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Renata Kopala

Protokolant: Jolanta Bober

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 października 2013r. w R.

sprawy z powództwa **P. A. (A.)**

przeciwko **B. A. (A.)**

o zapłatę

oddala powództwo.

Sędzia:

Sygn. akt II C 62/13

UZASADNIENIE

Powód P. A. domagał się zasądzenia od pozwanej B. A. zadośćuczynienia w kwocie 66.000,00 zł z ustawowymi odsetkami za to, że pozwana swoimi fałszywymi (w ocenie powoda) zeznaniami przyczyniła się do jego skazania i w konsekwencji do osadzenia w zakładzie karnym co naraziło go na utratę pracy, poniżenie w opinii publicznej i utratę zaufania osób, które z nim pracowały . Powód domagał się również zasądzenia od pozwanej na jego rzecz odszkodowania w wysokości 110.000,00zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu za utracone zarobki i z tytułu odsetek od zobowiązań alimentacyjnych i kredytowych. Powód uzasadniał pozew tym, że z uwagi na fałszywe zeznania złożone przez pozwaną w sprawie IX K 187/08 został skazany i został osadzony tracąc pracę i zaufanie osób z nim współpracujących . Fakt ten poniżył go również w oczach w opinii publicznej. Ponadto na skutek osadzenia go w zakładzie karnym powód poniósł szkodę, bo nie mógł pracować i nie był w stanie spłacać zobowiązań kredytowych oraz wywiązywać się z obowiązku alimentacyjnego. Zadośćuczynienie obliczył mnożąc 22 miesiące pozbawienia wolności przez 3.000 jako krzywdę za pogorszenie samopoczucia, stan emocjonalny w czasie odbywania kary w przeliczeniu za jeden miesiąc. Powód wskazał, że na kwotę odszkodowania składają się utracone przez niego zarobki w kwocie 88.000 zł za okres 22 miesięcy przy wynagrodzeniu 4000 zł miesięcznie, odsetki od niespłaconego kredytu hipotecznego w kwocie 13.000 i kwotę 5000 zł tytułem odsetek od niezapłaconych przez powoda alimentów, odsetki od niespłaconych kart kredytowych 11.000 zł i kwoty które są w stanie natychmiastowej wypłacalności (zeznania powoda na rozprawie w dniu 16.10.2013r.)

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa. W odpowiedzi na pozew podniosła, że przeciwko powodowi toczyły się dwie sprawy karne zakończone wyrokami skazującymi. W sprawie IXK 187/08 zeznawała pod przysięgą , a jej zeznania były poparte innymi wnioskami dowodowymi. Odwieszenie wyroku powoda nastąpiło w wyniku indywidualnego działania powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony były małżeństwem. Wyrokiem z dnia 04 lutego 2008 roku Sąd Okręgowy w Gliwicach, Ośrodek (...) w R. rozwiązał małżeństwo stron z winy P. A.. (k.281 akt IX K 187/08)

Przed Sądem Rejonowym w Rybniku toczyły się dwa postępowania karne przeciwko P. A.. W pierwszej sprawie, która miała miejsce na przełomie 2006 i 2007 roku prawomocnym wyrokiem z dnia 28 maja 2007 roku w sprawie III K 1259/06 powód został uznany winnym między innymi tego, że w okresie od 2005 roku do 09 października 2006 roku znęcał się fizycznie i psychicznie na żoną B. A. i małoletnimi córkami C. i A., dopuścił się innych czynności seksualnych wobec córek A. i C. A. w sposób opisany w punkcie II-IV części wstępnej wyroku. Za czyny te został skazany na karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonywanie Sąd zawiesił na okres 5 lat.

Dowód – odpis wyroku karnego z 27 maja 2007 roku –k. 80-81 akt Sądu Rejonowego w Rybniku (...) 187/08

W drugiej sprawie karnej powód był oskarżony o czyn z art. 207 kk w zw. z 157 § 2 kk polegający na tym, że w okresie od 08 listopada 2007 do 22 listopada 2007 znęcał się nad żoną B. A. i córkami C. i A. A. (3). Za ten czyn wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 16 grudnia 2008 roku został skazany na karę pozbawienia wolności 8 miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawieszoną na okres 5 lat. Ten wyrok Sąd Odwoławczy wyrokiem z dnia 19 marca 2009 roku po apelacji wniesionej przez obrońcę P. A. utrzymał w mocy.

Dowód; wyrok sądu Rejonowego z dnia 16 grudnia 2008 roku z uzasadnieniem i wyrok Sądu II instancji z dnia 19 marca 2009 z uzasadnieniem –k. 235,237-242, 262, 267 akt IX K 187/08

W sprawie tej pozwana zeznawała w trakcie postępowania wyjaśniającego w dniu 22 grudnia 2007 roku (k.3) między innymi: "... Kiedy zaczęłam krzyczeć wzywając pomocy mąż zaczął wpychać mi do ust ręcznik...", a w dniu 08 lipca 2008 roku w czasie zeznań na rozprawie przed sądem , B. A. powiedziała: "...Ja się szarpałam, rzucił mnie na wersalkę ,próbując wepchnąć ten ręcznik jak najdalej w usta. Ja spadłam na podłogę, próbowałam się uwolnić szarpałam się . Kiedy ręcznik wypadł mi z buzi krzyczałam ratunku, pomocy. Mój były mąż złapał mnie za szyję , wpychał mi ten ręcznik i powiedział mi, , że jak będę krzyczała to mnie zabije".... „, w międzyczasie ugryzłam go , bo jak czułam ten jego palec we buzi to gryzłam jak najmocniej” (k.160)

Pozwana zeznawała również na rozprawie przed sądem w dniu 08 lipca 2008 r : „Jak on się zamknął w tym pokoju do drzwi wejściowych zapukała moja przyjaciółka pani B., weszliśmy do pokoju i zamknęliśmy się na zamek (...))Wtedy zadzwoniłam na Policję, widziałyśmy po chwili jak oskarżony wyszedł z domu” – (k. 161verte akt IX 187/08) a na rozprawie w dniu 28 października 2008 r. zeznała, "... ja wtedy zadzwoniłam na Policję jak się upewniłam, że oskarżony opuścił mieszkanie” (k.200)

Sąd Rejonowy wydając wyrok nie znalazł podstaw by kwestionować prawdziwość zeznań pozwanej, wskazał w uzasadnieniu wyroku, że uzupełniają się one z zeznaniami córek powoda C. i A. A. (3) tworząc wyrazisty obraz zdarzenia (k. 239 verte) Opisując zeznania pozwanej Sąd karny wskazał , że było dla niej wielkim przeżyciem emocjonalnym , gdy musiała do tych zdarzeń z udziałem jej męża wracać i je opisywać. Sąd zeznania te uznał za wiarygodne i znajdujące potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym. Również Sąd odwoławczy nie dopatrywał się nieprawidłowości w ustaleniach faktycznych poczynionych przez Sąd I instancji. Sąd Odwoławczy podkreślił, że Sąd Rejonowy przy uwzględnieniu zasad wiedzy i doświadczenia życiowego dokonał oceny dowodów w sposób bezstronny i nie przekroczył przy tym granic swobodnej oceny dowodów. (k.267)

Dowód: zeznania pozwanej składane w postępowaniu karnym –k. 3, 160, 161 200 akt Sądu Rejonowego w Rybniku (...) 187/08, uzasadnienia wyroków I i II instancji –k. 237-242, 267 wyżej wskazanych akt.

Powód po skazaniu w sprawie IX K 187/08 odbywał karę pozbawienia wolności w wymiarze 22 miesięcy, przy czym była to kara orzeczona wyrokiem w pierwszej sprawie karnej (III K 1259/06).

Dowód: zeznania powoda na rozprawie w dniu 16 października 2013 r.

Sąd zważył co następuje:

Art. 24 kc stanowi, że ten czyje dobro osobiste ostaje zagrożone cudzym działaniem może żądać zaniechania tego działania, chyba, że nie jest one bezprawne, Nadto w myśl art. 448 kc w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia.” Warunkiem przyznania odpowiedniej kwoty zadośćuczynienia jest naruszenie dobra osobistego i doznanie krzywdy. By nastąpiło naruszenie dobra osobistego działanie musi być bezprawne.

Po pierwsze w niniejszej sprawie powód nie udowodnił, że działanie pozwanej w postaci składania zeznań naruszyło jego dobra osobiste. Pozwana składała zeznania w sprawie karnej w sprawie, w której powód został uznany winnym znęcania się nad rodziną ale nie można stwierdzić, że skazanie P. A. nastąpiło tylko w oparciu o zeznania pozwanej. Nastąpiło ono po zebraniu i analizie innych dowodów, nie tylko zeznań świadków i pokrzywdzonej ale również np. obdukcji lekarskiej i innych dowodów wymienionych w uzasadnieniu wyroku. Powód już wcześniej został skazany w roku 2007 za podobne przestępstwo. Działanie pozwanej w postaci składania zeznań nie było również bezprawne. Składania zeznań przez świadka czy pokrzywdzonego w postępowaniach sądowych i przygotowawczych jest działaniem w ramach porządku prawnego,. Pozwana miała prawo do składania zeznań mogła również złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa. Powód zarzucając pozwanej składanie fałszywych zeznań odnosił się nie do istoty zeznań lecz koncentrował się na szczegółach zdarzenia z dnia 22 listopada 2007 roku próbując wykazać, że pozwana kłamała bowiem w szczegółach jej zeznania nie były zgodne. Podnieść należy co zauważył już Sąd karny rozpoznający sprawę IXK 187/08, że zdarzenia z dnia 22 listopada 2007 roku były dla pozwanej traumatycznym przeżyciem, jeszcze w trakcie składania tych zeznań nie była w stanie opanować emocji (płakała, była roztrzęsiona) trudno zatem wymagać by mogła szczegółowo zapamiętać kolejność poszczególnych czynności takich jak czy w czasie dzwonięcia na policję oskarżony był w domu czy już nie, oraz czy ugryzła w palec oskarżonego gdy wpychał jej ręcznik czy gdy ręcznika już w ustach nie miała w dniu 22 listopada 2007 roku. W ocenie Sądu mając na uwadze charakter zdarzenia z dnia 22 listopada 2007 roku (które było jedynie ułamkiem opisu zachowania powoda względem B. A. wskazanego w wyroku z dnia 16 grudnia 2008 roku w sprawie IX K 187/08) pozwana zeznając w taki a nie inny sposób przed sądem karnym pozostawała w uzasadnionym obiektywnymi okolicznościami przekonaniu, że podawane fakty są zgodne z prawdą.

Nie sposób też stwierdzić, że między zeznaniami pozwanej a skazaniem, a później osadzeniem powoda (z czym powód wiąże utratę pracy, poniżenie i utratę zaufania) istnieje adekwatny związek przyczynowy. Powód został skazany na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a jego osadzenie miało związek z tym, że już wcześniej został skazany podobnie jak w sprawie IX K 187/08 za przestępstwo znęcania się nad B. A. i córkami. Powód nie udowodnił zatem że doszło do naruszenia dóbr osobistych wskazanych w pozwie przez działanie pozwanej, nie wykazał bezprawności działania pozwanej i nie przedstawił dowodów na istnienie adekwatnego związku przyczynowego między zeznaniami pozwanej a utratą przez niego pracy, osadzeniem, poniżeniem. Nie wskazał żadnych wniosków dowodowych że do poniżenia powoda w opinii publicznej i utraty zaufania doszło.

Mając powyższe na uwadze, tutejszy Sąd rozpoznając powództwo o zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia, nie znalazł podstaw do uwzględnienia roszczeń powoda i powództwo jako bezzasadne oddalił.